

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Cynicus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Idem lib. Metamorph. 15:

Pitheiam profugo cursu Troezena petebam.

Apud Troezenios lege vetabantur puella nobiles & adolescentes connubio iungi, priusquam caesariem rotundissent. Assyrijs etiam observatum hic commemorat Lucianus.

KYNIKΟΣ.

CYNICVS.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

Disputatio est Luciani ac Cynici, qua alter Cynicam vitam vt sordidam atq; ferinam, & à natura hominis abhorrentem reprehendit, alter vt frugalem & modestam, & virtuti maximè conuenientem defendit. Luciam argumenta sumuntur à modo & descriptione vitæ victusq; Cynicorum, quòd illi vt mendici incedant: vt canes, quibusuis reiectamenti victitent: & vt feræ, nullas cetas sedes, nulla certa habitacula teneant: deinde & contra naturam faciant, quæ ob id omnia creârit, vt illis ad corporum alimenta, defensionem, & voluptatem quoq; vtamur: quæ cum illi contemnant ac negligant, ipsam naturam ac Deum negligere atq; contemnere videri. Contrà autem Cynicus à finitione opulentia & inopia ostendit, se neque mendicum esse, neque quicquam sibi deesse. Deinde quod alter de natura & rebus omnibus ad usum nostrum creatis affert, id similitudine quadam diluit. Et primò, quod ad victum atinet, ostendit, vt in conuiuio lauto non omnia ab omnibus arripi & vorari, sic neque in rebus creatis omnia ab omnibus vsurpari conuenire: alia ægrotantibus & inualidis, alia valentibus & robustis magis accommodata esse. Atq; eo loco in diuitias vt quæ magna molestia multisq; periculis pariütur, deinde & ipsæ vicissim multorū malorū causæ sint, inuehitur. Et quod alter de Cynicis vsurparat, hoc in diuites ipse retorquet, videlicet quòd contrà quam à natura omnia creata ac facta sint, ipsi illis vtantur. Deniq; vitam suam deorum etiam exemplo atq; auctoritate comprobat. Deinde verò, quod ad habitum & cultum

cultum pertinet, ostendit ea quoque parte naturam magis sequi sese, quam diuites, ex officio & sine vestium, cæterarumque id genus rerum. Nam se, quatenus usus postulat, illis vti: contra diuites vt cinædos & mulieres incidere, glabros & delicatos, & perinde vt torrente aliquo, sic libidine sua præcipites ferri. Postremò etiam deos perososque barbatos ac nudos fingi, sibi quàm diuitibus illis habitu ac cultu similiores apparere.

ΚΥΝΙΚΟΥ ΚΑΙ
Λυκίου

LVCIANVS ET
Cynicus.

Ι ποτε, ὃ οὐτὸ
πάρανα μὲν ἐ-
χε καὶ Λόκιου,
χιτῶνα δ' ἐν ἱ-
χέει καὶ γυμνοδρακῆ, καὶ ἀνυπο-
δυσταίς, ἔ ἀκρίτι καὶ ἀπάνθρω-
πον βίον καὶ θυετώδη ἐπιτεξά-
μην, καὶ ἀπὸ τοῖς ἐναντίοις τὸ
ἴδιον δέμας, ὅτι ὡς οἱ πομοί,
ἀσχευτά μιν, πρενός ἐ-
ἄμοτι ἀμαχῶ, καὶ ἀναξόμα-
ν, ἐπὶ ξηρῶ ἀπέδου, ὡς ἀ-
στω πᾶμιπομορ τῶτι τὸ πρι-
βάνιον φέρει, δ' ἀπὸ τοῖς τῶ
λεπτόν, οὐδὲ μαλακόν οὐδὲ ἀν-
θυρόν; Κν. οὐδὲ γὰρ δέμας,
τοῖδ' ἐν δ' ὁποῖον ἀν πρενός ἐν
ῤῥῶτα, καὶ ἐπὶ ἑταυρομύθω πρῶ-
μάλα ὡς ἐποδίστα παρήχον
τοῖδ.

comparetur facillimè, dominoque minimum exhibeat negotij:
id inquam,

Vid tu tandem
barbam quidè
habet & co-
mam, tunicà
non habes, nudus conspi-
ceris ac sine calceis, delea-
tia nimirum vaga inhumas
nâque ac ferali vita: tum
proprio corpore contra
quam faciunt cæteri, sem-
per usus incommode, nunc
huc, nunc illuc circumis, in
arido præterea solo cubans,
adeò vi plurimum etiam sor-
dium, tritum isthuc pal-
lium referat, alioqui nec
ipsum vel tenui flo, vel mol-
le, vel florulentum. CY-
NIC. Neque enim indigeo,
si quid est huiusmodi, ve
id inquam,

εἶδον γὰρ ἀρκῆ μοι, οὐ δὲ πῆς
 θεῶν ἀπέ μοι, ἢ πολυτελέει
 ἐνομιζέσαι καίαια πῆσῶνα;
 Λυ. ἢ μάλα. Κυ. τί δὲ οὐτελέει
 ἀρετῆς; Λυ. καὶ μαλα. Κυ. τί
 ποτ' ἔργον ἔργον ἐμὲ τῶν σοφῶν
 ἀντιθέσθον ἀρετῶν, τοὺς
 δὲ πολυτελέει, ἐμὲ αὐτῶν, ἢ
 ἐκείνους; Λυ. ὅτι ἐκ ἀντιθέ-
 σιόν μοι, μὰ Διὰ, τῶν πο-
 λῶν ἀρετῶν δοκέει, ἀν-
 τιθέσθον, μάλλον δὲ τελέει,
 ἐκείνους καὶ ἀπόρως ἀρετῆς
 γὰρ εἶδον οὐ τῶν πτωχῶν, οἱ τῶν
 ἐφ' ἡμῶν προφῶν μεταίτεσι.
 Κυ. βέλαι ἔργον ἄλλοθεν, ἐπὶ πῆ-
 λυθον ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί
 τὸ ἐκείνους, ἢ τί τὸ ἰκανόν ἔστι;
 Λυ. εἰ βίαι δοκέει. Κυ. ἀρ' ἔργον
 κανόν ἢ ἐκείνους, ὅπερ ἀρ' ἐξί-
 κνηται πῆς τῶν ἐκείνους χεῖρας,
 ἢ ἀνὸς τι λέγει; Λυ. ἔγω τοῦ-
 τῶ. Κυ. ἐκείνους δὲ, ὅπερ ἀρ' ἐκεί-
 νους ἢ τῆς χεῖρας, ἢ μὴ ἐ-
 κνηται πῆς τὸ ἄλλο; Λυ.
 νά. Κυ. ὅπερ ἀρ' ἐμὲ ἐκεί-
 νους ἔστι, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν, ὅ, τι ἐ-
 τῶν χεῖρας ἐκνητοῖ τῶν ἐκείνους.
 quicquid cuiusquam visus deest, nec eò quò sit necesse, perue-
 nit? LVC. Scilicet. CYN. Nihil igitur meis in rebus de-
 est. Nihil enim in his est quod necessitatem nõ expleat meam.

id inquam, mihi sufficit. At
 tu per deos dic mihi putásne
 esse in luxu vitium? LVC.
 Imò admodum. CYN.
 Contrà in frugalitate virtu-
 tem; LVCIA. Admodum.
 CYN. Cur igitur tandem
 quum me videas viuentem
 frugalitèr quàm vulgò faciūt
 homines, eos verò sumptuo-
 siss, me non illos arguis?
 LVC. Quia non frugalitèr
 per Iouem videris mihi, sed
 egentius viuere, imò vitam
 omnino egenam atque ino-
 pem. Nam tu nihil à mendi-
 cis differs, qui cibum mendi-
 cant in diem. CYN. Vis er-
 go videamus (quandoquidè
 huc processit oratio)^a quid-
 nam inopia sit, quidq; rur-
 sus copia? LVC. Si tibi quia-
 dem ita videtur. CYN. Nũ
 quid ergo satis id cuique est,
 quicquid ipsius explet neces-
 sitatem? an aliud quippiam
 dicis? LVC. Esto istud.
 CYN. Indigentia verò,
 Indigentia verò,
 LVC.

Δου. ἴσ τῶδ ἡγός; Κυ. ἰὰ μ
 σκοπῆς, πῶς ὁ, τι γέροντι ἕκα-
 στῳ, ἄν δὲ ἰούμα, οἶον οἶνα,
 ἄρ ἔχι σκίπυς; Δυ. ναί. Κυ. τί
 ἦ ἄδης; ἦ χάρη; ἄρα ἔχι αὐτῇ
 ἦ σκίπυς; Δυ. ναί. Κυ. ἦ σκί-
 πυς αὐτῇ; πῶς θιῶν, τί ὅτι
 δὲ θιῶν ἔινκα, ὅτ ἄς ἦ ἄμ-
 νορ ἔχῃ ἦ σκίπυς; Δυ.
 δοκῆ μοι. Κυ. πῶς ἔν τὰ πό-
 δα ἰάνοιμ ἔχῃ δοκῆ σοι; Δυ.
 ἂν οἶδα. Κυ. ἂν ὄσας ἄν μά-
 θοις, τί ποδῶν ἔς ἔργον; Δυ.
 ποροῦσθα. Κυ. ἰάνοιμ οὐρ
 ποροῦσθα σοι δοκῆσιν οἶε
 μοι πόδου, ἢ οἶ τῶν ποδῶν;
 Δυ. τῶδ ἢ οὐκ ἴσας. Κυ. ἦ ἔτι-
 πω, οὐδ' ἔχῃρον ἔχουσι ἢ μὴ
 χῆρον, τὸ ἑαυτ' ἔργον ἄρ ἰ-
 σόασιν; Δυ. ἴσας. Κυ. τῶδ ἢ δὲ
 πόδας οὐδ' ἔφαινομα χῆρον
 ἔφαινομα ἦ τῶν ποδῶν ἔχῃ.
 Δυ. οὐκ ἴστας. Κυ. τί ἦ, τοῦ-
 μόν ὁπῶμα ἦ τοῦτων ἄρα ἰάν-
 νοις; ἢ ἦ ἰάνοιμ, ἢ ἀδύνη
 εἶδον ἄρ ἦ ἢ ἦ σόμας, ἰσῆς.
 ἄρ ἔν τὸν ἐμὸν ἀδύνη εἶδον;
 bus ergo nihil peius affectus videor, quam alij? LVC. Non
 videris. CY. Quid corpus verò meum? Num deterius quam
 reliquorum? Nempe si deterius se haberet, esset idem imbecil-
 lius; corporis quippe virtus robur est. An meū ergo debilius

LVC. Quo pacto illud aī-
 CYN Scies, si consideres in-
 quem usum eorum quodque
 paratum est, quorū egimus,
 vt domus: an non tegumenti
 gratia? LVC. Maximē. CY.
 Quid vestis, cuius gratia?
 nōnne tegumenti etiam ipsae?
 LVC. Sanē. CYN. At ipso
 per deos tegumento, cuius
 rei gratia indiguerimus, nōn-
 ne vt melius se habeat id
 quod tegitur? LV. Mihi quis
 dem sic videur. CYN. Va-
 trum igitur tibi peius se ha-
 bere videntur pedes? LVC.
 Nescio. CYN. Aiqui hoc
 pacto didiceris: quōdnam
 pedum officium est? LV. In-
 gredi. CYN. An deterius
 ergo ingredi pedes tibi vidē-
 tur mei, quam aliorū? LVC.
 Istud verò sortasse non. CY.
 At non possent seu sese me-
 lius seu deterius haberent,
 officium suum praestare?
 LV. Fortasse. CYN. Pedis
 LVC.

Λν. οὐ φάνηται. Κυ. οὐδὲν ἴσως
 εἶπ' οἱ πόδες φάνησι μοι σκέ-
 πης ἐνδύσεως ἔχον, ἔτι τὸ λοι-
 πόν σῶμα. ἢ γὰρ ἐνδύσεως ἔχον,
 λακῶς ἄν ἔχον. ἢ γὰρ ἐνδύσεως
 φανταχῆ κακῶν, καὶ χεῖρον ἔ-
 χον ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἄν περὶ
 ἁπλῶς μὲν οὐδὲν πρὸς φανταχῆ
 φάνηται χεῖρον τὸ σῶμα τοῦ-
 μὲν, ὅτι ἄν τῶν τυχόντων
 πρὸς φανταχῆ Κυ. ἄλλο γάρ. Κυ.
 οὐδὲν ἄρα φανταχῆ, ἢ κακῶς ἔπι-
 φανταχῆ. Λν. μὴ φάνηται γὰρ αὐτῶν
 τῶν φανταχῆ. Λν. πῶς οὖν, ἐπεὶ μοι,
 τούτων οὕτως ἔχόντων, αὐτῶν
 μου, καὶ φανταχῆς τὸν βίον,
 καὶ φανταχῆς ἀθλιότητος. Κυ. ὅτι μὴ Δία
 τῆς φανταχῆς, ἢ οὐ τιμῆς, καὶ
 τῶν θεῶν γὰρ ἐν μέσσοις κατα-
 τρεφόντων, ἐν δὲ αὐτῶν ἀναδύ-
 σασιν ἄλλοι ποιοῦντες, ὡς
 τὸ ἔχον ἡμῶν πρὸς φανταχῆ,
 μὴ πῶς τῶν χεῖρων μόνον, ἀλ-
 λά καὶ πῶς ἡ φανταχῆ, οὐ πάντων
 τούτων ἢ τῶν γὰρ φανταχῆ ἄ-
 μοιρον. ἢ ἢ οὐδὲν μὲν ἔχον
 τούτων, ἢ φανταχῆ, ἢ τὰ θε-
 εία.

ptatem quoque tu tamen horū omnium aut maximæ saltē partis
 expers es, nec eorū quoquam frueris: nihilo certè magis, quàm
 EEE 4 fera.

LVC. Non videtur. CYN.
 Neque pedes ergo tegumento
 videntur egere, neque reli-
 quum corpus. Quippe si e-
 geret, malè haberent. Ege-
 stas etenim omnino mala, ac
 peius habere se facit, ea quæ
 buscunque adsuerit. At ne
 ali quidè deterius corpus vi-
 detur meum, quod quibus lis-
 cet cibis alitur. LVC. Ma-
 nifestum est id quidè. CYN.
 Nam nec vegetum esse, ro-
 bustumque si aleretur malè:
 mala siquidem alimenta cor-
 pus tabefaciunt. LVC. Ista
 quidem ita se habent. CYN.
 Quo pacto igitur, dic mi-
 hi, his ita se habentibus me
 arguis, vitiamque improbas
 meam, ac miseram predicat?
 LVC. Ideo per Iouem,
 quod cum natura (quam tu
 colis) ac superi terram in
 communi statuerint, ex ea
 multa nimirum ac bona edi-
 derint, ut nobis omnia supera
 essent abundè, non in neces-
 sitate modò, verùm in volu-

εία. πίνας μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅς
 περ καὶ τὰ θεῖα· σιτῆ δέ,
 ὅπερ ἄν ἐπίσκησ, ὡς περ οἱ
 κύνες, ἄνυδὸν δέ ὕδην ἡρέτω
 ἢ κνωπὸν ἔχει· χόρτ' ὃ γὰρ πα-
 ραρκά σοι, καὶ ἄπειρ ἰάνοις.
 ἔτι δέ ἰμάτιον φορέας, οὐδὲν
 ἐπιπέσεις· ἄκλῆρ. καὶ τοι
 εἰ σὺ τέτοις ἀρκυμῶν ὄρε-
 θῶς φρονούσας, ὁ θεὸς ἐκ ὄρθῶς
 ἐποίησε, τοῦτο μὲν, πρὸ βῆτα
 ποίησ' ἑμμάμα, τοῦτο δ',
 ἀμπίλων ὕδνοιονε, τοῦτο
 δέ, τὴν ἄκλῃ παρασκυλῶ
 θουμασῶς ποικίλῃ, καὶ ἑ-
 λαορ, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὡς ἔχων μὲν ἑμᾶς σιτία παν-
 τὸ δαπὰ, ἔχων δέ ποτὸν ἕ-
 δν, ἔχων δέ χρέματα, ἔχων
 δ' ἄνυδὸν μαλακίῃ, ἔχων δ' οἷ-
 κίας καλᾶς, καὶ τὰ ἄλλα πάν-
 τα θουμασῶς κατεσκευασμέ-
 να. καὶ γὰρ αὐτὰ τῶν τεχνῶν
 ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν εἶναι, τὸ ἦ
 πάντων τόπων ἦν ἀπιστερε-
 μύρον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ἄλ-
 λος τινὸς ἀπιστερεῖ, καὶ ἄπειρ
 οἱ

fera. Nempe aquam bibis,
 quam etiam bibunt fera: co-
 medis verò quicquid offen-
 deris, quemadmodum canes
 tum cubile nihilo melius ca-
 nibus habes: quandoquidem
 granè tibi sufficit, quemad-
 modum ὃ illis: pallium præ-
 terea circumfers: nihilo mens
 dico decentius. Quamquam
 si tu his contentus, rectè sa-
 pis, tum Deus profectò neu-
 tiquam rectè fecit, primùm
 quòd oves effecit pingues,
 deinde vites dulcis vini feras-
 ces, ac reliquum deinde ap-
 paratum varietate mirabilis-
 simum, ὃ oleum, ὃ mel, ὃ
 reliqua omnia, ut nos habes-
 remus, edulia quidem omni-
 gena haberemus, potum dul-
 cem haberemus, pecunias
 haberemus, mollem lectum
 haberemus: præterea pul-
 chras domos, ac reliqua de-
 mum omnia mirum in mo-
 dum præparata. Nam ὃ ἰ-
 psa quoque ὃ artium effecta
 deorum dona sunt. At vine-
 re omnibus huiusce bonis privatum, id fuerit profectò
 miserum, etiam si ab alio quopiam priveris: quemad-
 modum

οἱ ἐν τοῖς δασμοῦ τοῖς ποδὶ
 ἀθλιώτερον, ἢ τις αὐτὸς ἐ-
 αὐτὸ ἀρσενικὸν πάντων τῶν κα-
 λῶν, μανία τε ἢ δὴ τὸ τὸ γὰρ
 φῦς. K. ἀπ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις.
 ἰκάνο δὲ μοι εἰπὲς, ἢ τις ἀν-
 ὄρος πλεῖσιν πεθῆσιν καὶ φι-
 λανθρώπων, ἢ τι τὸ φιλοφρόνων
 ἰσῶντι, ἢ ἔξινῶντι, ἢ ποσὶ
 λὸς ἅμα ἢ πανδραπέδων, τοῖς
 ἢ ἀδελφοῖς, τὸς ἢ ἑρῶμεθους,
 ἢ ἅπαντα παραθεῖντι, ἢ ποσὶ
 ἢ πανδραπέδων, πάντα ἀρπάζ-
 ζοι ἢ πάντα ἰσοῖοι, μὴ τὰ πη-
 σίον μόνον, ἀλλὰ ἢ τὰ πόρρω,
 τὰ τοῖς ἀδελφοῖς παρασκευα-
 σμενά, ἢ γιγνῶσιν αὐτὸς, καὶ
 ταῦτα, μίαν μὲν κοιλίαν ἔ-
 χων, ὀλίγων δὲ, ὡς τι παραψῆ-
 ναι δὶόμην, ἢ τὸ τῶν ποσὶ
 λῶν ἢ πηρὶ τῶν σιδηρῶν μένων,
 οὐτὸ ἢ ἄνθρωπος οἷος τις δοκῶ
 ἢ εἶναι, ἀρὰ γὰρ φρόνιμος; Λυ.
 ἢ ἔμοιγε. K. τίς, σάφρων;
 Λυ. ὁ δὲ τοῦτο. K. τί δὲ, δὲ
 τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης
 πατίσης, τῶν μὲν ποσὶ
 καὶ

modum hi qui seruantur in
 vinculis: longè verò mise-
 rius, si quis ipse sese omnibus
 bonis priuet. Nam ea demum
 manifesta insania est. CYN.
 Et rectè quidem fortasse di-
 cis. Verùm isthuc dic mihi:
 Si quis diuite quoquam ala-
 crier atque humanè, quin
 prolixè quoque exhibente
 conuiuium, tum hospites ex-
 cipiente & multos simul, &
 omnigenos, alios quidem im-
 becillos, alios autè robustos:
 deinde apponente multa at-
 que omnigena: si quis, in-
 quam, omnia corripiat, om-
 niàq; deglutiat, nō ea tan-
 tùm quæ vicina sunt, sed ea
 quoque quæ procul absunt,
 preparata videlicet inualis-
 dis, ipse tamen valens, cùm
 vnum duntaxat ventrem ha-
 beat, nec multis ut nutriatur
 indigeat, diutiùs tamen
 quàm alij multi immoretur:
 hic vir cuiusmodi tibi vide-
 tur esse? probùsne? LV C.

Non mihi quidem CYN.

Quid verò, num temperans? LV C. Ne id quidem. CYN.

Quid verò si quis eiusdem mense particeps, multa illa

EEB 5 acva.

καὶ ποικίλων ἀμετῶν, ἔρ δὲ
 τῶν ἔργων καμψίων ἰσχυρῶς
 ξάμψῃ, ἰκανῶς ἔχωρ πῶς
 πῶς ἑαυτῷ χεῖραν, τῶς ἰσθίον
 ἰσομῶς, καὶ τὸ τῶ μόνῳ χεῖρ
 τῶ, τοῖς δ' ἀπομοῖς οὐδ' ἀποσθῆ-
 ποι, τῶς οὐκ ἔχῃ σαφρονέ-
 στρον καὶ ἀμέγαν ἄνθρα ἑ-
 κείνου; Λυ. ἔχωρ. Κυ. πότε-
 ρον οὐρ σωίνης, ἢ ἐμὶς Αἰλῆς
 γαρ; Λυ. τὸ ποῖον; Κυ. ὅτι
 ὁ μὲν θεὸς τῷ ξένιστονι λαπῶς
 ἑκείνῳ ἰοικε, παρατιθᾶς ποῖον
 δ' αὖ καὶ ποικίλα καὶ παντο-
 σταπᾶ, ὅπως ἔχουσιν ἀρμό-
 ζοντα, τὰ μὲν ὑγιάνουσι, τὰ
 δ' νοσοῦσι, καὶ τὰ μὲν ἰσχυ-
 ροῖς, τὰ δ' ἀδυνούσι, οὐχ
 ἵνα χεῖρ ἴσῃ πάντων,
 ἀλλ' ἵνα τοῖς κατ' ἑαυτῶν ἴ-
 κας, καὶ τῶν κατ' ἑαυτῶν,
 ὅτε πῶρ ἂν τῶλοι μολῖση
 διόψῃ. ὑμεῖς δ' ὡς διὰ
 πλῆσιν τε ἢ ἀπρασίαν ἀρ-
 πάσονται πάντα, τὸ τῶ μάξιμα
 ἰοικατε, πᾶσι χεῖρ αὖ
 ξιοῦντε, καὶ τοῖς ἅπαντα
 χού,

per insatiabilitatem atque incontinentiam omnia corrumpit,
 referis, ut qui rebus uti velitis omnibus, & undecunque
 partis,

ac varia negligat, unoquo-
 piam ex his quæ proximè
 apponuntur, electo, cum sa-
 tis in suam habeat neces-
 sariam, id decenter edat, eò-
 que solo utatur: cætera illa
 ne respiciat quidem, an non
 hunc temperatiorem & mes-
 liorem virum illo putabis?
 LVC. Ego certè. CYN.
 Virum ergo iam intelligis,
 an me oportet dicere? LVC.
 Quidnam? CYN. Quòd
 Deus illi quidem pulchrè
 conuiuium instruenti simi-
 lis est, ut qui apposuerit
 multa ac varia atque omnis
 gena, vii essent, quæ cuique
 conuenient, alia quippe va-
 lennibus, alia rursus ægro-
 tantibus, atque alia quidem
 robustis, alia verò muali-
 dis: non ut omnibus utamur
 omnes, sed ut his utantur
 singuli, quæ suæ cuiusque
 naturæ conueniunt, & ex
 his ipsis, quacunque re ma-
 ximè quæque indigere con-
 tingerit. At vos illum qui

ἰσὺ μὴ τοῖς παρ' ὑμῶν μό-
 νον, οὐ γὰρ, οὐ θαλασσο-
 πῶ καθ' αὐτοὺς ἀντορμη-
 νομίζουσαν, ἀλλ' ἅπ' ὅσων
 ῥάτων γῆς ἐμποροπόροι
 τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξυ-
 κὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀπὸ πῶ-
 τιμῶντος, καὶ τὰ πολυτε-
 λῆ τῶν ἀντελῶν καὶ τὰ δυ-
 σόρισα τῶν δυσορίων,
 καὶ ὁλοῦ δ', προήματα καὶ
 κακὰ ἔχον μᾶλλον ἐβίον-
 τῶν, ἢ διχα πραγμάτων
 ἴσιν. τὰ γὰρ δὴ ποικίλα καὶ
 τίμια, καὶ ὀδυμυονικά πα-
 ρασκωάσματα, ἐφ' οἷς ἀ-
 γάμεθε, εἴθε ποικίλῃς ὑμῶν
 ταῦτα λακοδομονίας καὶ
 ταλαιωρίας παραγίγνται.
 σκόπει γὰρ, ἢ βούλει, τὸν
 πολυτελετον, χρυσοῦν καὶ
 τὸν ἀργυρον· σκόπει τὰς
 οἰκίας τὰς πολυτελετῆς· σκό-
 πει τὰς ἰαδύτας τὰς ἐ-
 σπουδασμύνας· σκόπει τὰ
 τοῦτοις ἀκόλουθα πάντα,
 πόσων πραγμάτων ὅσι ἔ-
 σιν, πόσων πόνων, πό-
 σων λιπυῶν μᾶλλον ὅ, αἰ-
 μάτος καὶ θανάτου, καὶ εἴθε πο-
 ρεῖς ἀνθρώπων πόσων, οὐ μόνον ὅτι πλείοντος ἀπόδωτα εἴθε
 ταῦτα

partis, non solis contentis
 presentibus, existimantes
 propriam quidam neq; ter-
 ram, neque mare sufficere,
 sed importantes ab ipsis of-
 que terræ finibus voluptas
 ies, patrijsq; rebus peregris
 na preferentes, sumptuosaq;
 frugalibus, atque ea que
 difficile comparantur, his
 que sunt comparatiu facilias
 in summa, denique molestias,
 malaq; potius eligentes,
 quàm absque molestijs vine-
 re. At isti quidem plurimè
 ac preciosi beatijq; appara-
 tus, quibus exultatis, per mas-
 gnam ad vos miseriam, æ-
 rumnamq; perueniunt. Au-
 rum ipsum tam optabile,
 si libet, argentumq; con-
 sidera: domus considera
 sumptuosas, vestes operosas
 considera: atque eius gene-
 ris omnia, quanto negocia
 emuntur, quot laboribus pes-
 riculis, imò sanguine ac cæ-
 de, quantoq; hominum inte-
 ritu: non ideo solùm, quòd
 dum

ταῦτα ποιοῖ, ἢ ἡγνῶν καὶ
 ἀμυρογῦντων, δεινὰ πάσχου-
 σιν, ἀπ' οὗ καὶ πολυμάχου
 ἔστι, ἢ ἐπιβόουτα ἀπλοῖς
 ἐξ ἰαῦτα, φίλοις φίλοι, ἢ πα-
 τράσι πατρῶν, ἢ γυναικὶς ἀν-
 θρώπων, ἔτος οἶμα καὶ πλὴν Βε-
 εφθάλω, ἐξ τὸν χυσοῦν, πῶ-
 δὲνα τ' ἀνδρα, ἢ ταῦτα μὲν
 τοῖ πάντα γίνεται, τ' μὲν ποι-
 κίλων ἰματίων ἕδρα τι μάλο-
 κον δάκτυλον ἀνωμύων, τ' ἕ-
 χυσοφῶν οἰκῶν οὐδὲ τι
 μάλοκον σκεπασῶν, τ' ἕκαστος
 μάτων τ' ἀργυρῶν ἐκ ἀφελῶν
 των τὸν πόδων, οὐδὲ τ' χυσοῦν
 ἔκ τ' ἐλεφαντίνων αὐ κλινοῦν
 τ' ὑπνον ἡδίστων παρεχομύων
 ἀπ' ὄψα ποικίλους, ἐπὶ τ' ἐλε-
 φαντίνης κλίνης, ἢ τ' πολυτε-
 λῶν σρωμάτων τὰς ἀνδράμο-
 υας ὑπνοῦ λαχῆρ ἕδω αμύων.
 ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπὰ περὶ
 τὰ βρώματα παραμαίτεια πρέ-
 φουσι μὲν ἕδω μάλοκον, λυμῶ-
 νουται δὲ τὰ σώματα, ἢ τοῖς
 σώμασι νόστος ἐμποῖσι. τι δὲ
 δῆλόν ἐστι, ὅτι τ' Ἀφροδισίω
 ἔνεκα

nerant. Quid autem dicere attinet, libidinis gratia quam

dum nauigant, propter ista
 pereunt complures: ac dum
 quaerunt, parantq̄, grauius
 perferunt: sed ob id quoque
 quòd digladiationes multas
 pariunt, quodq̄ ob ea insidi-
 antur inuicem, & amicis
 amici, & parentibus liberi,
 & maritis coniuges. Sic opi-
 nor Eriphylen quoque auri
 gratia prodidisse maritum.
 Atque haec quidem omnia
 sunt, quum tamen vestes il-
 lae variae nihilo magis quic-
 quam queant calefacere, au-
 rataq̄ illa aedificia nihilo
 prorsus magis tegant, nec pos-
 cula illa argentea potui quic-
 quam magis conducant. Sed
 nec aurei illi, nec eburnei is-
 tem lectuli, somnum suauio-
 rem praebant: imò videbis
 frequenter in eburneo lecto
 sumptuosisque stromatibus,
 beatis illis somnum contin-
 gere non posse. Praeterea om-
 nigenae illae circa edulia
 cura, nihilo magis alunt,
 quin tabefaciunt potius cor-
 pora, iisdemq̄ morbos inge-
 nerant.

Ἰνκα πρῶτα ματα ποῖσιν τε,
 ἢ πάσχασι οἱ ἄνθρωποι, καὶ
 τοῖς ῥάδιον ἐβραπώην τῶν τῶν
 πῶ ἐπιθυμία, ἢ μὴ τις ἐθέ-
 λοι προφῶν, ἢ δὲ εἰς τῶν τῶν
 ἢ μανία ἢ ἀφροσύνη φάνηται
 τοῖς ἀνθρώποις ἀρκῆν ἄν
 ἡδύ ἢ τὸ ὄντων τῶν χεῖρων ἀ-
 ναρτίεσσι, ἐκαστὸν χεῖρων
 πῶ δὲ μὴ πείνηται, ὡς περ εἰ-
 τις ἀνὴρ ἐμάχης ἐθέλοι τῆ ἐπι-
 νη χεῖρα, καθάπερ ἀμε-
 ξη, Λυ. ἢ τίς οὐδὲς, Κυ. ἢ μῆς,
 οἷοις ἀνθρώποις ἄτι ἐπὶ συ-
 γίσι χεῖρα, ἐκαστὸν δὲ αὐτὸς
 ὡς περ ἀμεξας τὰς ἐκίνας,
 τοῖς πρῶτοις ἀγῆν, αὐτοῖς δὲ
 ἄνα κατὰ κῆρα προφῶνται, ἢ
 ἐκαστὸν, ὡς περ ὄντος, ἢ οὐχ ἔτι
 τὸς ἀνθρώπους, τῶν τῶν, ἀπὸ
 μὴ τῶν τῶν πρῶτα ἐκαστὸν
 τῶν, ἢ οἱ τῶν μάλιστα ποῖον-
 τῶν, μάλιστα μακαρίσθαι. οἱ δὲ
 τοῖς ἐκίνας, ἢ μὴ προφῶν χεῖρα
 ἢ οἱ μόνον, ἀπὸ ἢ βραπῶν μὴ
 χεῖρα οἱ δὲ αὐτὸ οἱ γέ εἰσι
 οἱ τῶν πορφύρα βαπτύει, ἢ

alimentis utuntur, verum timeluras etiam quasdam ex
 his machinantur, eos dico qui purpuram tingunt: nonne
 hi

tas molestias mortales et
 faciunt, et patiuntur: quan-
 quam facile est isti cupidi-
 tati mederi, nisi quis velit
 indulgere deliqui. At ne
 hæc quidem insania corru-
 ptelæque sufficere videtur
 mortalibus, sed iam rerum
 etiam usum peruerunt, sin-
 gulis rebus ad id venies,
 ad quod minimè parate
 sunt, quemadmodum lecto
 si quis vii carpenti loco ve-
 lit, ac tanquam curru LVC.
 Quisnam is est? CYN.

Vos, inquam, qui homini-
 bus tanquam iumentis uti-
 mini. Nam eos iubetis, ut
 lecticis tanquam currus in
 ceruicibus ferant. Ipsi ve-
 rò in sublimi residetis de-
 licati, atque illinc homi-
 nes perinde tanquam asi-
 nos aurigamini, imperan-
 tes ut hæc, non illæ eant:
 et qui hæc facitis maxi-
 mè, eisdem maximè beati vi-
 demini. Tum hi qui piscei-
 um carnibus non tantum ut

ἡδὴν δέσθαι, ποῖόν τι κἀτι-
 ρόν ὄπιν, κύνόβιν, ὅτι κλον-
 ται πλοῦτων, οἱ μὲν πᾶσι δού-
 τῶν τολέων, αἱ καὶ γυναι-
 κες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσῶντες
 ἢ ὑγιαίνοντες, καὶ θόλας ἴπαν.
 ταχὲ τὸ χεῖρον ἢ κρείττον
 πλοῦτων δέσθαι, ἢ τὸ εἶ, θεοὶ
 καὶ οὐδὲν, οἱ δὲ ἔργισθαι θεῶν,
 ἐκχρισῶν κλονταί. ἢ νομίζεις
 ἢ Ἡρακλῆα, τῶν πάντων ἀν-
 θρώπων ἄριστον, θεῶν δὲ ἀνδρα
 καὶ θεῶν ὄρθως νομισθῆναι, ἢ
 κακοδαιμονίαρ πεινοσῆναι γυ-
 μνόν, δέριμα μόνον ἔχοντα,
 καὶ μηδὲν τῶν αὐτῶν ὑμῖν
 δίδουσαν; ἀλλ' οὐ κακοδαι-
 μονίᾳ ἢ κἀν, ὅς καὶ τῶν
 ἄλλων ἀπώριος τὰ κακὰ
 οὐδ' αὖ πύρις, ὅς γὰρ καὶ θεο-
 δάτης ἔργον. ἢ ὅτι ὄρ-
 μήσειν, ἀπανταχοῦ πωλύ-
 τῶν ἐκράτη καὶ οὐδὲν τῶν
 τότε ἐπίτευχον ὁμοίᾳ οὐδὲ
 κρείττονι ἰαυτοῦ, μίχθι πωρ-
 τὴ ἀνθρώπων ἀπώριον. ἢ
 οὐδὲν σφωμεντῶν καὶ ἴπο-
 θυμάτων ἀπώριος ἔχων,
 καὶ

videlicet egere, vel multis
 considera quòd pluribus e-
 gent primum pueri quàm
 adulti, deinde mulieres quàm
 viri, tum ægroti quàm sa-
 lentes: atque omnino in sum-
 ma, inferiora quælibet præ-
 stantioribus plurimum indis-
 gent. proinde Dii omnino
 nullius egent rei: qui verò
 ad deos accedunt proximè,
 quàm minimis egent. An
 Herculem putas omnium
 hominum præstantissimum,
 quippe diuinum virum,
 acúmque rectè creditum,
 miserum tunc fuisse, quum
 circuiret nudus, pelle dun-
 taxat indutus, harum rerum
 nostrarum nihil desiderans?
 At ille miser profectò non
 erat, quippe qui miseriam
 ab alijs propulsabat: neque
 rursus pauper, qui terra
 marique dominabatur. Nem-
 pe quocumque intendisset
 impetum, omnes quaquaer-
 sum superat: nec in quæ-
 quam sui temporis incidit

quis vel æquarit unquam, vel vicerit, quoad ex humani
 excessit. At tu illi stromata putas calcæosque desuisse, atque

ὄψωνα πείθειν. ἐκείνος
 ἐρέτω ἡλιώ τὸς παλαιός, ἢ
 ἐκείνος μιμᾶσθαι βέλομαι. τὸς
 ἢ καὶ ὁ ἡλιώ τ' ἑαυμάσῃς ταύ
 τῆς ὠδαιμονίας, λέω ἔχου καὶ
 περὶ τῆς καὶ ἰδιότητας, καὶ
 καίνοισι καὶ ψιλῶσι πᾶν
 τ' ὄψωνα. ἢ μὲν, ἢ μὴ δὲ τ'
 ἀπὸ ῥήτων ἔδωκεν, ἢ ἑφ' ἑνὸς, ἢ
 χαρὶ ἰδῶσι. ὄψωνα δὲ μοι
 τὸς μὴ πόδας ὀπῶν ἰσάων
 ἔδωκεν ἑφ' ἑνὸς, ὡς πρὸς φασὶ
 Χείρων. ἀπὸ τὸς δὲ μὴ δέωδαι
 σρωμάτων, ὡς πρὸς ἰδῶσι.
 ἔτε προφῆς δέωδαι πολυτελοῦς
 μᾶλλον, ἢ οἱ κλυοῖ. ἀπὸ δὲ μοι,
 γλυκὺ ἢ ἄπασαν, ἀπὸ κλυοῦ ἀπὸ
 καὶ ἔχου, οἶνον δὲ, τ' ἰσόμορον
 νομίζω, προφῆς ἢ ἀπὸ ἑνὸς, πᾶν
 ῥᾶς λω ποιεῖσθαι. χροῦ ἢ ἢ
 ἀπὸ ἑνὸς μὴ διαλέω, μὴ οὐκ
 ἔδωκεν, μὴ τ' ἑμῶν φέλωκεν μὴ
 δέω. πάντα ἢ τὰ κατὰ τοῖς
 ἀπὸ ῥᾶς ποιεῖσθαι ἢ τῶν ἐπιθῶ.
 μίας φέλωκεν, ἢ ἑσῆς, ἢ πῶς
 λωμοι, ἢ ἐπιθῶ, ἢ σφαιρά.
 ταῦτα πάντα πηλὸν ἔχου πᾶν
 ἐθνῶν ἢ ὠδαι, ἀπὸ
 ἢ μῶν

piditate nascuntur, & seditiones, & bella, & insidia, & cas
 dei. Hæc omnia fontem habent plus habendi cupidinem. At-

FFF

hæc

barbam adiunxit. Illos igitur ego amulor, veteres maquam illos imitari volo. hu-ius vero tempestatis homines non amulor mirabilis huius felicitatis nomine, quam in epulis & vestibibus habent, dum poliunt ac lauigant singulas corporis partes, ac ne secretiorum quidem villam, ita ut instituit natura dimittententes. At mihi certe pedes opto, ut nihil equis differat, quales Chironi fuisse ferunt. Tum vi ipse stromatis non egeam more leonum: nec cibo egeam magis exquisito quam canes. Contingat præterea mihi, ut terra quævis mihi per se pro cubili sufficiat. Domum verò ut mundum hunc existimem. alimenta demum ut ea deligam, quæ facillimè comparari possint. Aurum verò argentiūque ne desiderem nunquam, neque ego, neque meorum amicorum quispiam. Omnia namque mala inter homines ex horū cus-

ἡμῶν αὐτῆ ἀπέει, καὶ πλεονεξίας μὴ ποτε ὀρεχθεῖτω, μαθονκῶν δὲ ἀνεχθῆναι διασώμην. Ἐαὐτοὶ βί τῶ γένημί τερα, ποῦν δὴ πρὸς διάφορα τοῖς τῶν ποικῶν βολύμασι, καὶ θαυμαστὸν ὄντων, εἰ τὸ σχῆματι διαφέρουσιν αὐτῶν, ὅποτε καὶ τῆ περὶ τοῦ τοῦτοιο διαφέρουσιν. θαυμάσω δὲ σα πῶς ποτε λιθαροφθὸς μὴ τινα νομίζας πολλὴ καὶ σχῆμα, καὶ αὐλοῦ, νῦ δὲ αἰ, σχῆμα καὶ πολλὴ πρᾶξοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθὸ σκῆμα καὶ πολλὴ ἐν ἑτι νομίζας, ἀλλὰ πλὴν αὐτῶν αὐτὸν οἷα δὴ μὴ ἔχουσιν ποικλοῖς, καὶ ταῦτα, τῶν ποικῶν λακῶν ὄντων. εἰ μὲν δὲ ἐνδὲ ἰδίῃ σχῆμα ὅτις ἀγαθοῖς, τί πρόποι ἄρ μάλλον, ἢ τῶν, ὅτις ἀναδύσασιν μάλλον τοῖς ἀκοάσεισιν ὄντι, ὅτις ἀπάντα ξαντὶ ἄρ ὅτοι μάλα ἔχουσιν. ὁκοῦν τὸ γένημι σχῆμα, τοῖς τῶν ὄντων, ἀρχιμυρῶν ἔχουσιν, γὰς οἰορ ἔχουσιν, τοῖς ὄντων ἔχουσιν, ἡσμεῖν, ἀνοσοδύτην τὸ δὲ ὄντων τῶν, ὁμοιορ τῶν κινάδων, καὶ

hæc à nobis abscedat procul, ne vnquam plus fatis appetam: mirus verò cum habeam, ferre æquo animo valeam. Nostra quidẽ iuse habent. Plurimum profectò à vulgi sententijs ita dissentiu. Neque quicquam ergo mirandum est, si ab his differims habiu, à quibus tantum differimus: in iustio Sed te miror, quònam pacto, quis suam quandam ciuicam vestem tribuas, culumq; atque adde tibi mi suum, & tragædo suum: bono viro culum vestemq; propriam nullam existimas, sed eandem ei cum vulgo habendam censet, idq; quum vulgus malum sit. Quòd si bonorum culus proprius debet esse vtilis, quinam deceat magis, quàm hic meus, qui maximè luxuriosus pudèlus sit, quem que illi maximè auer sentiu? Cultus ergo meus huiusmodi est, squalidum esse, hirsutum esse, tritium pallium indui, comã producere, ac sine

e alcis ingredi. Vestes verò, cinadorũ ornatum simillimum est,

ἔχῃ δὲ θυρίαν ἔδῃ τὸ ἄν ἔχοι,
 ἢ τῆ χοιᾶ τῶν ἡματιῶν, ἢ τῆ
 μαλακότητι, ἢ τῶ πλῆθει τῶν
 χιτῶνιστων, ἢ τῶ ἀμφοίσμα-
 σιν, ἢ τῶ ποθῆμασιν, ἢ κατα-
 σκαυῆ, τειχῶν ἢ οὐδῆ καὶ ἄλλο
 ἀπόστρε ἢ ἀπὸ παραπλήσιον ἐ-
 κάνοις, οἱ δὲ ἀμαμονέστωι οὐ-
 τοι μάλα. καὶ τοι τί ἄν δέη
 τίς ἀνθρώπος πλὴν αὐτῶν τῶν λι-
 ναῶδων ἢ δὲ μὲν ἔχοντι τοι.
 γὰρ ἔν τῶν πρὸ πάντων, ἢ δὲν ἐ-
 κείνων μάλλον ἀνεχέσθαι, τὰς
 δὲ ἡλόντας ἢ δὲν ἐκείνων ἡλλορ,
 ἢ πρὸ φερε τοῖς αὐτοῖς, ἢ λογι-
 μάδῃ ὁ μῶις, καὶ βαδίσσει.
 μάλλον δὲ βαδίσσει ἐν ἐθέλει-
 τι φέρει, ἢ ὡς πρὸ τῆ φροσύ-
 οἱ μὲν ἄν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἄπο
 λιτῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πᾶσιν φέρ-
 ρειν, ὅποι πρὸ ἄνδρα μᾶλλον καὶ
 γὰρ ἢ ἰκανὸς καὶ εἰς τὸ ἀνεχέ-
 σθαι, καὶ ἄλλο φέρειν, καὶ
 τῶν τῶν θεῶν ἔργοις μὲν ἀν-
 σχορᾶν ἀλλοι ἀλλοῖς ἐπὶ
 μὲν ἡμῶν δὲ, ἢ πλὴν οὐδὲν
 ποῖαν, ἢ δὲ γινώσκων ἀρε-
 σιῶν, καὶ πάντα μὲν φέρειν
 ἢ τῶ πρὸ πάντων φέρειν ἢ ἢ
 εἰλητε, τὸ ἀπόστα φέρειν.

pœmet, ac præsentia ferre non

nec dignoscere vos quispiam
 ab illis possit, neque colore
 vestium, neque molliitie, ne-
 que camisiarum numero, ne-
 que lacernis, neque calceis,
 neque capillorum cura, ne-
 que odore. Nam & redole-
 tis vi illi, iam præsertim vos,
 qui estis felicissimi. Et quia
 dem quid facias, quum vir
 eundem cum cimadis odor-
 rem oleat? Etenim in serena
 dis laboribus nihil illis præ-
 statis, voluptatibus verò mi-
 hilò minù quam illi supera-
 mini: eadem comeditis, eodẽ
 modo dormitis atq; incedi-
 tis, imò verò incedere nõ vul-
 tis, sed gestari potius tan-
 quam sarcinæ, alij ab homi-
 nibus, alij verò à iumentis.
 At me pedes ipsi gestant,
 quocunque sit opus: ego que
 & frigus tolerare sufficio,
 & calorem pati: eaq; que dij
 obtulerint, minimè molestè
 ferre, idè videlicet, quia
 miser sum. Vos verò propter
 hâc felicitatè nulla estis for-
 tuna contenti, sed omnium
 potestis, absentia desideratis.

χαρμῶν ὁ μὲν ἀχόρῳ θέρους,
 θέρους δὲ χαρμῶνα, καὶ καύματος
 ἡν, ῥίγος, ῥίγος δὲ, καὶ μα,
 καθάπερ οἱ νοσῶντες δυσάρε-
 σοι καὶ μεμφίμοι οἱ ὄντες ἀ-
 τία δὲ ἐκείνοις μὲν, ἢ νόσος, ἢ
 μῦρ δὲ ὁ πόντος. ἡ ἀπάλα δὲ ἡ-
 μάς μετατίθεισά, καὶ ἔπανορ-
 θῶν τὰ ἡμέτερα ἀδύλοισ ἐπι-
 τιμῶν, καὶ αὐτὸς βελωπομήοις
 ποικίλοις, περὶ ὧν πρῶτον οἶον,
 αὐτοὶ ἀσκήσιοι ὄντες περὶ τῶν
 ἰδίῳ, καὶ μηδὲν αὐτῶν κείσθαι
 καὶ λογισμῶ ποιοῦντες, ἀπὸ ἴσ-
 τε καὶ ἐπιθυμίας. ὧν ἄρ' οὐκ ἔ-
 σθ' ὑμῶν δὲ φέρει τὴν ἑαυ-
 μάρεσ φερομένην, ἐκείνοι τε
 ἦν, ὅπως ἄρ' οἱ τὸ ῥῆμα, ἐκεί-
 φέρουσαι, καὶ ὑμῶν, ὅπως ἄρ' αὐ-
 ἐπιθυμίας, πᾶσιν δὲ παρα-
 πλῆστον τι, ὅ φασὶ παλῶν τι-
 να ἰφ' ἵππων ἀναβάντα καὶ
 νόμῳ, ἀρπάσας ἦν αὐτὸ ἴφ-
 ρον ἄρα ὁ ἵππος, ὅ δὲ ἐν ἴτι
 κατακλιῶν, τὸ ἵππος θείοντες
 ἰδύσασθαι. καὶ τις ἀπαντήσας,
 ἠρῶτησιν αὐτῶν, ποίαν ἄπει-
 σιν, ὅ δὲ ἔπειρα, ὅπως ἄρ' ἅπαν-
 δονῶν, δεικνύς τὸν ἵππον.
 quidam verò cūm occurrisset ei, rogavit quonam tenderet.
 hic respondit, quocumque huic videtur, equum demonstrans.

hyeme quidem optates aesta-
 tem, aestate rursus hyemem :
 atq; in calore frigus: in frigo-
 re vicissim calorem: quemad-
 modum agrotantes, morosi
 semper queruli: quod in il-
 lis quidem facit morbus, in
 vobis verò mores. Atq; hæc
 ita quæ sint, iam nos in vitam
 vestram traducere æquū cen-
 seis, nostramq; corrumpere,
 quæ sæpè malè consulta sint
 quæ faciis, ipsiq; sitis in ves-
 stris ipsorū negotiis minime
 circūspectū, nihilq; eorū iudi-
 cio ac ratione sed cōsuetudi-
 ne cupiditatis faciatis. Quā-
 dobrem nihil profectò differ-
 tis vos ab his qui torrente fe-
 rantur. Illi quippe quocumq;
 fluxus intenderit, eò rapiuntur:
 vos iidem quocumq;
 libidines. Ac similiter quidē
 vobiscum agitur, ut cū quō-
 dam qui equum insanum as-
 scenderat, equus igitur vi-
 rum corripiens abstulit. hic
 verò amplius iam desilire es-
 quo currenre non poterat.
 Quod

καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἑρωτᾷ, ποῖ
 φέρεσθε, τὰ ληθῆ ἑθελούτω λέ-
 γειν, ἑρεῖτε ἅπλως μὴ, ὅπως περ
 ἄν ταῖς ἐπιθυμίαις δλουῖ, κα-
 τὰ μέγ. Θ δ, ὅπως περ ἄν τῆ ἰ-
 δλουῖ, ποτὲ δ, ὅπως τῆ δόξῃ, πο-
 τὲ δ αὖ, τῆ εὐλοκίᾳ δάα. ποτὲ
 δ ἰθὺς, ποτὲ δ ὀφάβ. Θ,
 ποτὲ δ ἄπὸ τοῦ ἰδῆτορ ὑμᾶς
 ἐκφέρων φράσαι. ἢ ἦρ' ἐφ' ἐ-
 νός, ἀπ' ἐπὶ ποτῶν ὑμᾶς γέ-
 ῖππορ βεδύκωτος, ἀποτι ἀλ-
 λων, καὶ μαινομήων πάντων
 φέρεσθε. τοιαύτων ἐκφέρουσιν
 ὑμᾶς εἰς βάραθρα καὶ ἑρμη-
 νός. ἴσθ' δ' ὑδάμῶς, πρὶν πε-
 σᾶν, ὅτι περσῶσαι μέλει, ὃ ἦ
 τεῖδων οὐτ. Θ, οὐ καταγλα-
 τε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα
 τὸ μὲν, τῆ κικαύτω ἔχει δὲ
 ναμῖ, ὡς ἴε παρέχον μοι ἴην
 ἐφ' ἰουχίας, καὶ πρᾶπτοντι ὀ-
 τι βέλομαι, καὶ σωδόντι εἰς
 βέλομαι. ἦ ἦρ' ἀμαθῶν ἀν-
 θρώπων καὶ ἀπαιδῶτων ὑδῆς
 ἄν ἑθελοι μοι περσῶσαι ὅλα τὸ
 σχῆμα. οἱ δ μαλακοὶ ἢ πάνυ
 πώρρωσθην ἐκτρέπον, περσῶ-
 σι οἱ δὲ ἰομψόταδοι καὶ ἐπια-
 κῆσῶσι.

procul, declinant: congregiuntur verò scitissimi atq; mode-

FFF 3 scitissimi,

Quòd si vos quisquã roget,
 quò feramini: si verum vultis
 dicere, dicetis in vniuersum
 quidem, quocunq; videatur
 affectibus: sigillatim verò,
 interdum quocunq; volupta-
 ti, interdum quocunq; ambi-
 tioni, interdum rursus quò lu-
 cri studio. Quin interdum ira,
 interdum metus, interdum a-
 liud quippiã huiusmodi vos
 auferre videtur. Neque enim
 vnum duntaxat equum vos,
 sed multos insilientes, nunc
 hunc, nunc illũ, furiosos qui-
 dem omnes, auehimini. aue-
 runt ergo vos in barathrum,
 ac prærupta: vos tamẽ prius
 quã cadatis, casuros vos esse
 nesciitis. At hoc deiriũ pala-
 lum, quod vos ridetis, co-
 mactq; habitusq; meus tantam
 habet vim, vt vitã mhi quie-
 iam præbeat: vitq; agam quie-
 quid volo, verferq; cum quib-
 us volo. Nemp̃ ex indoctis
 atque incruditis hominibus
 nemo me adire voluerit, ob
 hunc habitum: at molles e-
 tiã qui sunt, adhuc admodũ

κείνοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμῶν
 τῶν, οὗτοι μάλιστα μοι κείνοισι
 οἱ τοῖς ἴσθ' τοῖς τοῖς ἐγὼ χαίρω
 σωῶν. ὄφρα δὲ τῶν κείνων
 μὲν ἀνθρώπων ἢ θεῶν
 πῶν, τὸς δὲ χρυσοῦς φάνους, καὶ
 τῶν πορφύραν, τύφον νομί-
 σω, καὶ τῶν ἀνθρώπων κατα-
 γελῶ, ἵνα ἢ μάθης περὶ τὸ σχῆ-
 ματ' ὅ, ὡς ἂν ἀνθρώποι πόνον
 ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πε-
 ποντοῖς, ἵππετα καταγαλῆς ἀ-
 τε, σκεψαί τὰ ἀγάλματα τῶν
 θεῶν, πότερὰ τοῖς δουλοῖσι ὁ-
 μοίως ἔχον ἤ μιν, ἢ ἡμοῖ καὶ
 μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων,
 ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τὸς
 πᾶσι ἐπισηκῶν περὶ τῶν, πότερ-
 ρον αὐτοῖ οἱ θεοὶ ἰσομοῖσι, καὶ
 ἡρώων, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ
 ἡμῶν, ἐξυρυμφοῖσι πλάσσονται,
 καὶ γράφονται. καὶ μὲν τοῖ καὶ
 ἀχίτωνας ὄψα τοῖς πομπῶς, ὡς
 περὶ μὲν, τί ἀρ' οὐδ' ἐτι βελμῶν
 περὶ τὸς τῶ σχήματ' ἡλί-
 ζην, ὡς φάσκει, ὅποτε καὶ
 θεοῖς φαίνται
 περὶ πομπῆς

stissimi, & qui virtutem con-
 piunt, hi potissimum con-
 gredimur necum. horum
 ego consuetudinem delector.
 Eorum vero fores quæ
 homines vocantur, nō obser-
 uo, tum coronas aureas ac
 purpuram pro fastu habeo,
 atq; homines ipsos derideo.
 At ut cultum hęc intelligas,
 non bonos modò viros, sed i-
 psos etiam deos decere, atq;
 eum deinde, si libet, irrideas,
 deorū statuas considera, viri
 videantur, vobisne an mihi
 similiores. Neq; Græcorum
 solùm, sed barbarorū etiam
 templa circumspectas, virum
 ipsi dñj, ut ego, comati bar-
 batiq; sunt, an quemadmodū
 vos, rasi finguntur atque pin-
 guntur. Quin plurimos etiã
 sine tunicis conspicias, ut me
 nunc esse vides. Quo pacto
 igitur audeas posthac hunc
 habitum vitio dare, quum
 deos etiam decere vi-
 deatur?

GILBER-

Dialogus hinc
 cum Cynico
 nam delictorum
 actionem eadem
 pietatem, deniq;
 dicit. D. Ioan.
 comparabilis. no-
 quendam, quam
 ch' inferret. De
 vna Antilhenis
 conditione, ubi
 Antonom Epist.
 Cynici apper-
 quod obuios quæ
 vana, more can-
 Cynicos dicitur
 figurate. c. An-
 quidem dicitur
 delectatur: G
 que canina ipso
 Quid nam
 ne omnia nec pro-
 poffi, ynde in
 in mala. J. G. G.
 implere. c. An-
 som sunt. Hinc
 ne qna. Epist.
 in Hericū T
 ipso. d. B
 oportet in b
 tantum esse pro-
 dicitur. & Iani
 sui suo decere,
 in mulierem

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Dialogus hic lepidissimus asperam partuq; contentam Cynicorum vitam defendit, mollem atq; enervatam deliciarum hominum luxuriam reprehendit: nec non eadem opera temperantiam, frugalitatem, simplicitatem, denique arctam illam atque angustam vitam laudat. D. Ioan. Chrysostomus, vir planè sanctus & incomparabilis, non veritus est eius partem in Homiliam quandam, quam in Ioannis Euangelium commentatus est, inserere. De Cynicis verò habes apud Laërtium in vita Antisthenis & Diogenis: Lucianum in Vitarum venditione, vbi notantur quasi *ὀλακῶνιτες* & *δὲ κινῶτες* Arrianum Epist. *ὁ δὲ κινῶς*, & Athenæum Dipnosop. 13. Cynici appellati sunt, siue ob sordidam vitam, siue quod obuios quosq; conuiciâtes mordeât & medicato viuant, more canum. Augustinus canina inuercundia Cynicos dictos putat: ob quam etiam ipsos à decori disputatione in Offic. Cic. excludere videtur. Laërtius quidem *ἀπὸ τῆς σαρκομυίας* hanc nominationem ortam esse testatur: Gal. *ἔρσασιν*. Alij ab allatratu & mordacitate canina ipsos putant.

a **Q**UID NAM inopia.] *Inops dicitur, qui solus est, qui nec amicos nec propinquos habet, quorum ope. i. auxilio utari se possit, unde inopia sepe in eadem re dicitur.* b *Egestas omnia mala.*] *Egestas solet homines facilius ad scelera perpeccanda impellere.* c *Artium effecta Deorū dona.*] *Artes Dei donum sunt. Hippocrates: Artes deorum dona sunt, homines naturę opera. Epist. an senatum Abderitarum. Apud Philostratum in Heroicis Palamedes artium & literarum inuentionem dijs tribuit.* d *Barbā & comā nutr.*] *Tam sacri q̄ prophæti scriptores in barba præcipuum decoris & ornamenti argumentum esse prodiderunt. Ita Cynicus hic ponit & barbam viro demere & leoni tondere in bar, detractio videlicet vtrique peculiaris suo decore.* e *Mollicie ra.*] *Lucretius atq; Varro scribunt mulierem à mollicie dictam.*